

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΜΟΔΕΣΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Συγγραφέϊδα μὲν παρὰ Ἁγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός,
καὶ ἐκδοθεϊδα τὸ πρῶτον δι' ἀδείας τοῦ
Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Νῦν δὲ τὸ τρίτον μετὰ προσθήκης πολλῶν εὐχῶν λε-
γομένων εἰς ἀσθενείας διαφορῶν κτηνῶν

ΔΑΠΑΝΗ:
ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ

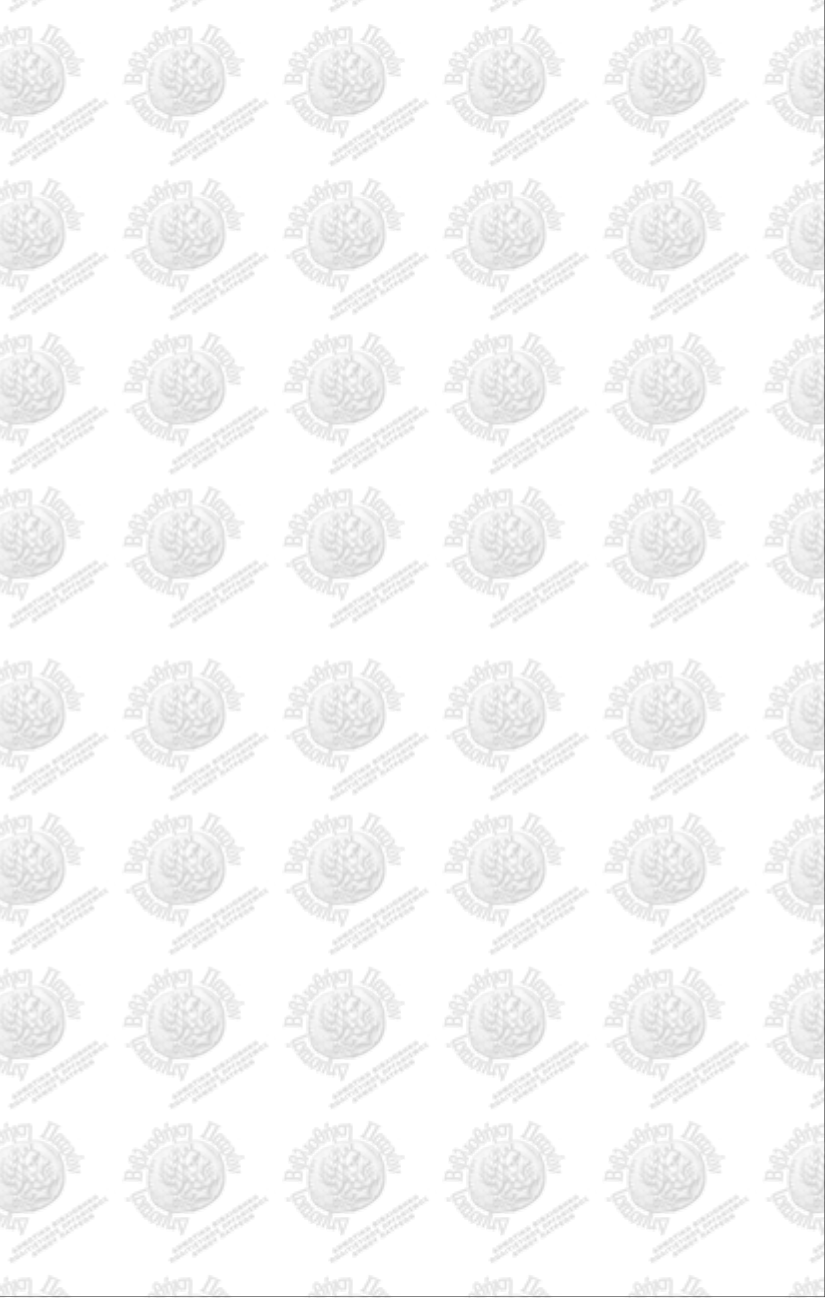
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΩΦΕΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ

1905

ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΜΙΝΤΖ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ· ΙΣΤ΄.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν στίχ. δ΄. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ως ἀθλοφόρον σε μέγα, Πάτερ, γινώσκοντες, καὶ Ἱεράρχην θεῖον τῆς Σιών τῆς ἁγίας· ἔθεν κατὰ χρέος πίστει τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν πανηγύριν· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεῦων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων ταύτην, Μόδεστε.

Σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχεις τὸ ἀγαλλίαμα, Ἀρχιερέων δόξα, καὶ μαρτύρων ἀκρότης, Μόδεστε τρισμάκαρ· διόπερ τὴν σὴν, τοὺς γεραίροντας ἀθλησιν, καὶ ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ἀσματικῶς, πάσης νόσου ἐλευθέρωσον.

Τοὺς συνελθόντας ἐν πίστει τῷ ἱερῷ σου ναῷ, καὶ πανυχίους ὕμνοις ἐκτελοῦντας σὴν μνήμην, κινδύνων ἀνωτέρους σαῖς πρὸς Θεόν, ἱκεσίαις ἀνάδειξον, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἡ καλλονή, Μόδεστε, ἀξιοθαύμαστε.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη κατοπτριζόμενος, τῶν ἐπὶ γῆς βρόντων, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· ἔθεν καὶ ἀναίπτυς χαρμονικῶς, ἔνθα φῶς τὸ τρισήλιον, καὶ ἐκομίσω τῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς ἱερόαθλε μάκαρε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ, τὸν τοῦ κόσμου, λύχνον καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ τὸν τρισμέγιστον Πρόεδρον, Μόδεστον εὐφημήσωμεν μετὰ Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Χ *Στιχηρὰ προσόμια. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.*
 ρίσματι ἱερῷ, καὶ αἵματι ἀγίῳ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, Μόδεστε, τοῦ Κυρίου, ἐστήριξας πανεύφημε.

Τ *Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.*
 ἦς Ἱερουσαλήμ, τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω, ποιμὴν τε καὶ οἰκήτωρ, τοῦ βίου σου ἀκτίσι, Μόδεστε, ἀναδέδειξας.

Λ *Στιχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε.*
 ὑτρῶσαι τῶν δεινῶν, κινδύνων ἡμᾶς πάντας Μόδεστε, δουσποῦμεν, ὡς ἄριστος προστάτης ἡμῶν, καὶ φύλαξ ἀγρυπνος.

Τ *Δόξα. Ὅμοιον.*
 ριάδα τὴν σεπτὴν, τὸν ἕνα Θεὸν μόνον, ἐδίδαξας πιστεύειν, καὶ ὑπὲρ τούτου, Πάτερ, τὸ αἷμά σου, ἐξέχεας.

Ο *Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*
 ἶκος τοῦ Εὐφραθά, ἡ πόλις ἡ ἀγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισσον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Ο *Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.*
 σίως τὸν βίον σου διαπέρασας σαφέ, ποδήρει κεκόσμησαι Ἱερwsούνης φαιδρῷ, Ἱερόαθλε Μόδεστε· ἔθεν καὶ ἐναβλήσας προθυμότατα, πάτερ· νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ συναγάλλη, πρεσβεῦων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ· ΕΣΠΕΡΙΩ·

Ε *Ἰστώμεν Στιχ. η΄. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.*
 εν φωναῖς ἀλλαλάζωμεν, ἐν ᾧδαῖς εὐφημησόμεν, τὸ σεπτὸν κειμήλιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Πατριαρχῶν τὸ θησαύρισμα, μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ παθῶν ἐκμειωτήν, τῶν δαιμόνων ἀντίπαλον, καὶ συνόμιλον, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, τῆς τε ἄνω καὶ τῆς κάτω Σιών δόξαν, τὸν θεῖον Μόδεστον σήμερον. (Δίς).

Ι *ερέων δ σύλλογος, μοναζόντων τὸ σύστημα δεῦτε εὐφημησόμεν θεοῖς ἄσμασι, τὸν Ἱερόαθλον Μόδεστον, τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, τῶν πιστῶν τὴν καλλονήν, καὶ τὸν σῦλον τῆς πίστεως τὸν ἀκράδαντον, τὸν φυλάττοντα πάντας ἐκ παντοίων νοσημάτων καὶ ποικίλων, βροτοῖς καὶ κτήνῃ ἐκθλίψων. (Δίς).*

Τ *ὸν ποιμένα τὸν ἄριστον, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, τὸν Ἱερομάρτυρα θεῖον Μόδεστον, ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν, βοῶντες*

γηθόμενοι, ἡμῶν σκέπη κραταία, μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ πρόφθασον, ἐξελεῖσθαι κινδύνων τοὺς ἱκέτας, καὶ παντοίας ἀλγηθόνος, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου. (Δίς).

Ιερέων ἐν χρίσματι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵματι τῷ Θεῷ προσήγαγες τελεώτατα, σαυτὸν ὡς θυμὰ εὐπρόσδεκτον, ἀοίδιμη Μόδεστε, ἱερέων ἢ κρηπίς, καὶ ἡμῶν τὸ προσφύτιον τῶν τελούτων σου τὴν πανσέβαστον μνήμην ἐτησίως, καὶ τιμώντων θεοὺς ὕμνοις, τὴν φωταυγῆ καὶ πανσέβαστον. (Δίς).

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες τὸν Χριστοῦ ἱερομάρτυρα Μόδεστον ὕμνοις τιμήσωμεν τῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν λογισάμενος, καρτερικῶς τὸν στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο· ὃ καὶ νῦν παριστάμενος, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν ἱεράν αὐτοῦ, καὶ πανσέβαστον ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοιοκ.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου. Ἡ τῆς Ἑορτῆς ὄλον βούλει.
Ἐξοδος, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γεγόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, Βασικανία γὰρ φαυλότητος ἀμυροῖ τὰ καλὰ, καὶ βεβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλαύει νοῦν ἄκακον. Τελιωθεὶς ἐν ὀλίγῳ· ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες· καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκτελεστοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κέκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθῶσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χονευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρ-

πωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἑσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουσὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι· ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς λυτροῦμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν λίθην. Ἦχος α'.

Γερομάρτυς Μόδεστε ἐνδοξε· τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ σὲ οὐκ οὐκ πῦρ, οὐκ μάστιγες, οὐδὲ ξίφος χωρῖσαι ἰσχυσαν· ἀλλ' ἀνδρείως ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα κατέστρεψας θεόφρων· ἐκτενῶς οὖν πρεσβεῦων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Ὁ αὐτός.

Μαρτυρικοῖς πόνοις ὠραῖσθεις, καὶ Ἀρχιερατικοῖς χρεῖσθεις χρίσματι, δοχεῖον τῆς ὑπερφάτου ἐδειχθης Τριάδος, ὑπὲρ ἧς καὶ τὸ αἷμά σου προθύμως ἐξέχεας Μόδεστε πανεύφημε· διὸ ὡς παρ' αὐτῆς τρίπλοκον ἀμαράντινον στέφανον λαθῶν, καὶ παρῆρσιαν ἔχων, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ'.
Αγγελικὸν βίον ἐν γῆ ἐπιδειξάμενος Ἱερομάρτυς Μόδεστε, φήγῳ Θεοῦ τὴν παιμαντικὴν βάρβδον ἐνεχειρισθης, καὶ ἐκ καθέδρα Ἀρχιερέων καθίσας, τὸν Κύριον τοῖς ἐνθίοις ἔργοις σου ἐδόξασας· διόπερ καταντήσας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς, ἀπαύστως τὴν ὕμνῳ·

διὰν αὐτῷ ἀναπέμπων, εἰρήνην τε καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνηταῖς σου βραβεύεις ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῷ ἱστίῳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἱερομάρτυς Μόδεστε, ἡ ψυχὴ σου πτερωθεῖσα, τῶν αἰκισμῶν διέπλευσεν ἀβρόχως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμένας τοῖς ἐπουρανίοις· ἔθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ Δεσποτικῷ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν ἀεισέβχστον μνήμην σου, τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων βυσθῆναι καὶ τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

Ἡ παμφαῆς σου σήμερον ἀνέτειλε μνήμη Μόδεστε, ὡς Ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοδοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα· ἰκέτευε οὖν ἀεὶ ὡς ἱατρός, παρεστηκώς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον

Σκευὸς ἐκλογῆς σὲ προιδὼν μάκαρ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ βλέπων κρύφια, ἄξιον καθέστηκεν ποιμένα θείας Σιών, ἣν πανσόφως κατάρδευσας διδάγματα θελοῖς, καὶ καρπὸν σωτήριον αὐτῶν ἐξήνεγκας, Μόδεστε, τῆς πίστεως ὄντως, καὶ τῷ αἵματι σου προθύμως, τέλος ἀπεσφράγισας θεόσοφου.

Δεῦτε Ἱερέων ἢ πληθὺς, καὶ Ἀρχιερέων οἱ δῆμοι, Πατριαρχῶν ἢ κρητίς, ἄσματοι τιμῶμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, τὸν τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ νίκης λαβόντα, στέφανον ἀκήρατον, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐπερ παρεστὼς νῦν τῷ θρόνῳ, νέμει δαφυλῶς τὰς ἰάσεις πᾶσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Οἶκον ἀπετέλεσας σαυτὸν πνεύματος ἁγίου τρισμάκαρ, καθάρσας σοῦ τὴν ψυχὴν καὶ τῷ θεῷ χρίμασι Ἀρχιερεῦς, γεγωνός, ποδηγέτης τε ἔνδοξε λαοῦ καὶ προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὴν θείαν ἄθλησιν, σίτησαι παμμάκαρ δοθῆναι, λύσιν τῶν δεινῶν σαῖς πρεσβείαις, καὶ ἀμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

Σήμερον ἡ φωταυγῆς ἀνέτειλε μνήμη σου τρισμέγιστε Ἱερομάρτυς Μόδεστε, φωτίζουσα τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, ταῖς

Δόξα. Ἦχος γ'.

μαρμαρυγαῖς τῶν θαυμάτων σου· ἐν ἧ τῷ πανσέπτῳ σου συν-
αθροισθέντες τεμένει, καθικετεύομεν κράζοντες· λύσον ταῖς
σαῖς ἰκεταῖς τὰς συμφορὰς τῶν παισιμάτων, τῶν ἀνυμούν-
των σε πόθῳ πανεύφημε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Οἶον βούλει, ἡ τῆς ἐορτῆς.

Ἐπολιτικιον.

Ἐοσίως τὸν βίον σου. (Ζήτ. εἰς τὸν μικρὸν Ἐσπερινόν. σελ. 4).

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Σ *Καθίσματα. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.*
σοῦ τὸν Σωτῆρα δλικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σέ
τανυθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἤνεγκας στερῶς καρτερῶς, πλά-
νην τὴν καχέσπερον, νουνεχῶς ἀποκλίνας· ἔθεν Μόδεστε, καὶ
αὐτός σε δοξάζει, ἐν οὐρανοῖς ἀξίως καὶ ἐν γῆ, διὸ σκέπεις
τοὺς σέ ἐορτάζοντας·

Ο *Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.*
ὄ σιωπήσωμεν αἰεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ οὐ προΐτασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐβρύ-
σατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευ-
θέρους, οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις, αἰεὶ ἐκ παντοίων δαινῶν.

Ε *Ἐτερον. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*
κμπλήττει πάντα νοῦν τῶν Μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς ἴσχυ-
σεν ἡ σὰρξ ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη· ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας, οὐ
στερῶς· ὡς τις ἄσαρκος, ὄντως Μόδεστε, ἰσχὺν λαθὼν ἀπὸ
ὑψους, καταμεγεθεῖν τῶν δριμυτάτων βασάνων· διὸ σέ δοξά-
ζομεν.

Μ *Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*
αρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς,
πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων
καὶ θλίψεων· οὐ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοή-
θεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Π *Ἐτερον μετὰ τὸν πολυέλεον. Θείας πίστεως.*
ᾶσαν εὐφρανας, Ἰερωσύνῃ, καὶ τῷ αἵματι τὴν Ἐκκλη-
σίαν· ἐν Ἰερουσαλήμ γὰρ τὸ χρίσμα σοι δέδοται, καὶ τὸ σὸν
αἷμα· ἐν ταύτῃ ἐξέχεας. Παύλου μέτοχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θέλιας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκειν, ὁ μετὰ τόκον μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μένος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ α. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιθάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην. Ὁ Ν'. Ψαλμός.

Δόξα, ἤχος β'. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου Ἰδιόμελ. ἤχος πλ. β'. Τῷ ἰστίῳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. (Ζήτ. ἐν τῇ λιτῇ σελ. 7.).

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τό, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου ἤχος πλ. β'. Ὠδὴ α. Κύματι θαλάσσης, εἰς ἡ. καὶ σ'.

Στόματι πληθύνῃ καὶ γλώσση γεῶδει, σὲ τὸν ἰσάγγελον, ὑμνεῖν ὀρμῶντι μοι, Μόδεστε, ὥς οὐρανόθεν, δυσωπῶ σε ταῖς πρεσβείαις σου, ἐξαστράψας φάτισον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου.

Ἦλιν φθειρομένην, καὶ βέουσαν δόξαν, καὶ κόσμον σύμπαντα, καὶ κοσμοκράτορα παράδορα μὲν ἀντὶ πάντων, τὸν Χριστὸν ἐκτίσω, Μόδεστε, οὐ τρωθεις τῷ ἔρωτι ἐνηθλήσας στεφφρώτατα.

Μέγας ἐν σημείοις, καὶ τέρασιν ὤφθη πολὺς ἐν θαύμασι, καὶ περιβόητος, ὕδατι μόνῃ ροντίζων, καὶ ἰώμενος τοὺς κίμνοντας, βροντοῖς σὺν τοῖς κτήνεσιν, ὡς λίαν συμπληθέατατος. Θεοτακ.

Γένος τῶν ἀνθρώπων βουλόμενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος μήτραν ἐσκήνωσεν ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται, τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὠδὴ γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Μέλλων ἀναβαίνειν, εἰς μέγιστον ὕψος Ἱερωσύνης, νυκτὸς ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ Πάτερ ἔφθασας, καὶ προσευχῇ ἐμμόνῳ σου ταύτας ἠνέφξας, θαυμασθεῖς τῷ ἐγχειρώματι.

Ἐχρῖσε σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, παρὰ τοὺς σούς μετόχους ἀγαλλιᾶσεως ἔλαιον, καὶ μύρον θείου χρίσματος, καὶ ἐξεχύθη σου δαψιλῆς χάρις ἐν χεῖλεσι.

Ἐχθρούς τοὺς ἀοράτους, καὶ δράκοντας νοητοὺς τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ καταπατήσας καὶ Βασιλέα ἔχριστον, καὶ σοβαρὸν τῇ χάριτι Σταυροῦ κατέβαλες, ἐναθλήσας καρτερώτατα.

Ἴνα χωρίσης ἄληθιν τὴν ἔλαμψιν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐστίλωσας τὸν νοῦν σου, ἵνα νεόσμηκτον ἕσωπτρον, καὶ τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας, Μόδεστε, ἔνδοξε ἀρετῶν, καθαρωτάτῳ φωτί. Θεοτ.

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον Παρθένε: τοῦ τόκου σου, προήλθε τὸ γὰρ Προφήταις θυλλούμενον ὑπερφυῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Θεός.

Κάθισμα, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου τῶν ἀρετῶν καλλοναίς, ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι μαρτυρίου σεαυτὸν δὲ φοινίξας ἄνω πρὸς τὰς ἀύλους μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἰκέτευε. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῇ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε, λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνεδρας, καὶ τὰ θράσπη, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Ὁ ἐν ὑψίστοις παριστάμενος τῷ Θεῷ νοερώς, καὶ σὺν Ἀγγέλοις, ἄδων ὕμνον αὐτῷ τρισάγιον καὶ ἐν ἱερᾷ πρεσβυτέρων καθέδρῳ, ἤνεσας τοῦτον ἐν γῆ.

Ῥάβδῳ πυρίνῃ τῶν δογμάτων σου εἰδώλων ἔεμεες τὴν πλάνην Ἱεράρχα, κυμαينوμένην θάλασσαν, ὡσπερ Μωϋσῆς ἐρυθρᾶν, ὁ θεόπτῃς ἔνδοξε.

Μόδεστε, ἐξηγητὴν Ἱεροκήρυκα, ἐρμηνέα σοφῶν τῶν Γραφῶν καθίστα σε τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ταύτας τῷ λαῷ ἐν συνέσει καὶ χάριτι ἀναπτύσσοντα.

Μεγαλοφώνως προκηρῦττεται προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, ἀχραντε ἀγνή, ὃν ὕμνων κόσμος ἅπας προεορτάζει φαιδρῶς.

ᾠδὴ ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ὁ πρὸ γενέσεως εἰδὼς τὸ καθαρὸν καὶ ἅγιον τῆς ψυχῆς σου, καὶ πρὸ τοῦ πλασθῆναι ἐν μήτρᾳ σε ἀγιάσαι ἅγιε Μόδεστε, ὡς προφήτην ἄλλος σαφῶς Ἱερεμίαν δὲ ἀγρυπνον ποιμένα, καὶ φύλακα τῆς Σιών ἄλλος προβάλλεται.

Τὸ προαιώνιον σε Φῶς, ἐφ' ὑψηλὴν τῆς Ἀρχιερωσύνης, Μόδεστε, λυχνίαν ἀνεβίβασε, μέγα φῶς τοῦ κόσμου τυγχάνοντα, ὅπως ἔδωσε

διὰ σοῦ φῶς ἐπιγνώσεως οἱ ἀπεγνωσμένοι, καὶ φέγγος ἐπιστροφῆς ἐκ τῶν εἰδώλων σοφέ.

Νόμοις Χριστοῦ ἀκολουθῶν, τὸ ἀσθενοῦν συμπαθῶς ἐπισκέψω, καὶ πεπλανημένον ἐπανήγαγες, τὸ νοῦν ἔλας, μάκαρ Μόδεστε, καὶ τὸ καταρράχην αὐθις ἀνήγειρας, καὶ ἐπανορθῶσω ὡς γνήσιος καὶ καλός, οὐ μισθωτός ὢν ποιμήν. Θεοτ.

Ἐν θείῳ πνεύματι προδηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἑσπίας ἀνεβόα. Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰουδα δὲ φυλῆς, κατὰ σάρκα Παρθένος ἀνευ σπορᾶς ἔρχεται τίκτουσα.

Ῥοδὴ σί. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥαῖς τῶν αἱμάτων σου, κατακλύτας θολερά, τῆς ἀσθεΐας ὕδατα, καὶ ποταμὸς ὠράθης, τὰ εὐσεβῆ ἀρδεύων συστήματα τῶν πιστῶν Ἱεράρχα μάρτυς Μόδεστε.

Ἰσχύει τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν περιφραχθεῖς, τῆς πονηρίας πνεύματα ὑπομονῆ κατεβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἱερόαθλε.

Ὁ βίος σου τίμιος, ἡ ζωὴ θεοτερπνῆς, καὶ ἱερὸς ὁ ὕκνατος, δεδοξασμένος ἐναντι τοῦ Θεοῦ τρισόλβιε Μόδεστε, ἱερέων ἀκρότης καὶ τὸ καύχημα. Θεοτ.

Ἡ ρίζα ἐβλάστησας Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῶν, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν ἐλπίς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν Ἑσπίας, ἐνθῆως φωτιζόμενος.

Κοντάκιον ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἰακώβου μάκαρ σε, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διδόχον, ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφομεν τὴν θείαν κάραν σου ὡς εἰδότες, κράζοντες; μὴ ὑπερίδης τοὺς σοὺς ἰκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, Ἱερέων καὶ Μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἱερέων τὸ ἔκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων τὴν πάντερπνον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὕμνοις τῶν ἁσμάτων πιστοὶ Μόδεστον εὐφημῆσωμεν· τὸν γὰρ ἐγθρόν ἐκνικήσας Βελίαρ ἐν ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἡμῖν ἀντὶ αἱμάτων ἱερῶν ἰαμάτων ἀκένωτα ρεύματα τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπέκλαμπρον καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν μετὰ δεούσης προθυμίας καὶ πίστεως: Χαίροις τῶν Ἱερέων καὶ Μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'. Μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μόδεστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Φέρει Μόδεστε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον.

Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἄφραστον θαῦμα.

Συχναῖς νέφεισι, καὶ ἐπομβρίασι τῶν λόγων σου, ἀρδομένη οἷα λιπαρά, καὶ εὐγεως γῆ δέδεικται πολύφορος, ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κερποφοροῦσα, ἀρετῶν κερποφόρων παγκαρπίαν.

Οὐκέτι στέγων τὴν ἀμετρον παρρησίαν σου, καὶ τὸν ζῆλον ὃν ἔχεις σοφέ, οἷα ἱμιμητῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν δαιμόνων θήραμα ὁ κακεργάτης, καταγράφει τὴν ψῆφον τοῦ θανάτου.

Ἄρπαγες λύκοι, καθάπερ μάρτυς οἱ δῆμιοι, ὡς ἀρνίον ἀρπάσαντες, σπουδῆ εἰς τῆς καταδίκης τόπον ἔσυραν, καὶ τοῖς λίθοις λιθάζοντες ἀσπλάγχχως, τὸν καλὸν σε κατέσφαξαν ποιμένα. Θεοστ.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλούμενον, καὶ δικαίους πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος ἀγνῆ τεζομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων : Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Ἄδιάσειστος πύργος, στύλος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος, βάσις τῆς πίστεως, λύρα, μελουργός, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης, Μόδεστε ἀνεδείχθης.

Ὡσπερ Ἥλιος, πάτερ, σαφῶς ἀνέτειλας, τὴν Σιών, κατκυγάζων φωτὶ τῶν ἔργων σου· ὅθεν σε Σιών τῆς ἡμέρας ἀπέγνωμεν, καὶ Σιών τῆς ἄνω, Μόδεστε κληρονόμον.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος ἀνσόφει, τῶν βασάνων παρηλθεις τὸ μέγχα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνικίους ἔρθασας ἀγαλλόμενος ἐνδοξε λιμένας τῆς ἄνω βασιλείας. Θεοτοκ.

Προφητῶν θεητόρων ῥήσεις, πεπλήρωνται, ἡ Παρθένος ἐγγίξει τεκεῖν τὸν Κύριον, ἅπανσα ἡ γῆ εὐφρενέσθω, χορεύουσα καὶ ἀγαλλιάσθω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Πατριαρχῶν ὀμύγυρις, Προφητῶν ἡ πανήγυρις, Ἱεραρχῶν, Ἀποστόλων δῆμοι καὶ χοροί, Ἀθλητῶν ἀγέλαι, Μαρτύρων φάλαγγες, Ἀσκητῶν καὶ Ὀσίων συστήματα, τὴν σὴν ἀνιούσαν προέπεμπον Ἱερομάρτυς ψυχὴν.

ᾠραϊσμένη ὡς νύμφη, καὶ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη ἀρετῶν χρυσοῖς ἐν κροσσωτοῖς, ὡς φαιδρὰν παστὰδα τὸ θεῖον σκῆνός σου ἡ ψυχὴ σου λυπούσα πρὸς τὰς φωταειδεῖς οὐρανίαις παστὰδξ ἀπῆλθε, Μόδεστε.

Ἦ τυραννὶς τοῦ θανάτου, ἐξησθῆνησεν ὄντως· ζῶσι καὶ γὰρ ἐν τῷ Θεῷ δικαίων αἰ ψυχαί, τοῦ δὲ λόγου πίστις σὺ εἶ, Μόδεστε, καὶ νεκρὸς γὰρ θλαμάτων προχέεις ποταμούς τοῖς ἐν πίστει τῷ θεῷ ροιῶσιν εἰκῶ σου. Θεοτοκ.

Συγγαίρει πάσα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε, τὴν γὰρ Ἐδέμ ἡ Βηθλεὲμ ἠνέωξεν ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ζύλου ἅπαντες,

ἀπολαύοντες, βοῶμεν ἐκτενώσ' τὰς ἡμῶν, ἰκεσίαις Δέσποινα πλήρωσον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. Φῶς ἀναλοίωτον.

Εν Ἱεράρχαις αὐγάζεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ, καὶ ἐν τοῖς Μάρτυσι λάμπεις, ὡσπερ ἐν ἄστροις σελήνη, διὸ σὴν εὐφημοῦμεν κοίμησιν, Μόδεστε πάτερ, Σιών ἀγίας τὸ κλέος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χρυσοπλοκάωτα πύργε, καὶ δωδεκάτοχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν σίχ. δ'. Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἰάσεων νάματα ὁ σὸς ναός, τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκάστοτε, Μόδεστε ἐνδοξε, καὶ ἐκ πλάνης πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας δαιμόνων, συνεργεία τοῦ Πνεύματος Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μόδεστε πανεύφημε πιστοῖς, ἡ σὴ μνήμη σήμερον, προσεκαλέσατο ἅπαντας, πανηγυρίσαι σου, ἀρετὰς τὰς θείας, μαρτυρίου σκάματα, θαυμάτων τὴν πληθύν, ἣν ἀπειργασαί Θεοῦ τῇ χάριτι ἱερόαθλε τρισόλβιε, ὃν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνουμένων σε.

Απαύγασμα ὠφθης ἀληθῶς, ἱερόαθλε Μόδεστε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι, καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν γινῶσιν ὠφθης, ἀβραγῆς ἀκλένητος, ὑπέρμαχος θεόφρων καὶ πρόβολος, πάντων ἐνώπιον, δογματίζων ἀκριβέστατα, τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον.

Εβραίων ὠμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, ἱερομάρτυς πολυάθλε, καὶ θεῖα χάριτι, τούτοις ἐκνικήσας πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμες, ἀθλήσας δι' αὐτὸν καρτερώτατα ὃ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τις λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὡσπερ ὑπήνεγκας, πλείονα δὲ τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐχομίω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς, ἱερομάρτυς. πανσεβάσμιε Μόδεστε, οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρόντων παθημά-

των αὐτοῦ κοινωνὸς ἡξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφθάρτου δόξης ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξε τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου ἢ τῆς εὐρυΐας, ὅλον βούλει.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν φδῆ γ'· καὶ ε'· Ἀπόστολον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱερομάρτυρα.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ,

Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΟΥΤΟΣ ὁ τοῦ Θεοῦ θαυμάσιος ἄνθρωπος, ἐγεννήθη καὶ ἐμαρτύρησεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀπίστων εἰδωλολατρῶν· νέος δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντας, ἦτο βοσκὸς βοδίων· κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀπολιπὼν τὸν βίον ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ θεὸς λέγω Πλάτων, ἐσυναιθροίσθη δλον τὸ πλῆθος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ κλείσαντες τὰς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ σφραγίσαντες ἐπιμελῶς, ἐπερίμεναν ἕξωθεν, ποῖον Ἀρχιερέα καὶ ποιμένα θέλει τοὺς ἐξαποστείλῃ ὁ Θεός· διότι τοιαύτην καλὴν συνήθειαν εἶχον, ὅποταν ἤθελαν νὰ χειροτονήσουν Ἀρχιερέα τοὺς, ὅποιος ἤθελεν ἠμπορέσει νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς, ἐκείνον εὐθύς ὡς ἄξιον χειροτονοῦσαν. Τότε λοιπὸν ἀπὸ θείας χάριτος ὀδηγηθεὶς ὁ ἱερεὺς Μόδεστος, ἔφθασεν εἰς τὰς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ εὐθύς διὰ προσευχῆς, αἱ θύραις ἀνοίχθησαν, καὶ ὁ θεὸς Μόδεστος Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἀπεκατεστάθη, διὰ τὴν ἀπλότητα, καὶ ἀγάπην, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ καθαρότητα. Ἐδέετο δὲ τοῦ Θεοῦ καθεκάστην νὰ τοῦ δοθῇ καμμία χάρις εἰς ὠφέλειαν· ὁ Θεὸς λοιπὸν ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν, ἐχάρισε καὶ εἰς τὸν δούλον πλουσιωτάτην δύναμιν εἰς τὸ νὰ ἱατρεύῃ τὰ ζῶα, καὶ ἀκούσατε ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων του.

Ἄνῃ τις οἰκοδόμος τὴν τέχνην, ἐν καιρῷ θεροῦς, ζεύξας τὰ βόδια του, καὶ βάνοντας φορτίον εἰς τὸ ἀμάξι, ἐπίγαιναν εἰς τὸ ἄλῳνι του ὁ δὲ φθονερὸς διάβολος θέλοντας νὰ βάλῃ εἰς κόπον τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ, Μόδεστον, ταραξῆς τὰ βόδια εἰς τὴν οὐράν των, τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν ὡσάν νεκρά, καὶ ἀκίνητα· ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν κλαίωνας, ἐρώναξεν· Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Μο-

δέστου, βοήθησον τοὺς βόας μου· ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος γνοὺς τῷ πνεύματι τὴν θλάβην τοῦ σατανᾶ, ἔφρασε δρομαίως, καὶ διὰ προσευχῆς ἐσήκωσε τὰ βόδια, καὶ ἀνεχώρησε· πηγαίνοντας δὲ ὀλίγον παρεμπρός, ἔπεσαν καὶ δεύτερον· ὁ δὲ ἅγιος γνοὺς τῷ πνεύματι, καὶ τότε, ἐγύρισεν ὀλίγῳ ὀπίσω, καὶ πάλιν ἐσήκωσε τὰ βόδια, ἔθεσε τὴν ζώνην, ὅπου ἐφοροῦσεν, εἰς τὸν ζυγόν, καὶ λέγοντας τοῦ ἀνθρώπου. "Ἀπελθε, ἀδελφέ, καὶ πλέον μὴ φοβάσαι· δὲν ὑπόφερε τοῦτο ὁ πονηρὸς, ἀλλὰ τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ, λογιάζωντας δεσμὸν καὶ ἐμπόδιον πῆς πονηρᾶς ἐνεργείας του, ἐφώναζε κατὰ τοῦ ἀγίου λέγοντας· 'Ἀδικεῖς με, Μόδεστε, διότι ἐδικὸς μου εἶναι ἐτούτος ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὄλος ὁ κόπος του' ἐπειδὴ καὶ ὄσα μου ἀρέσουν ἔκανε, καὶ τώρα ὅπου ἤλθες ἐσύ εἰς βοήθειάν του, ἔκαταφρονήθηκα ἐγώ· διότι εἰς ἐσὲ πιστεύσας, ἐμὲ ἀπαρνῆθη, καὶ ἐφάνη ἀχάριστος εἰς ὄσα τὸν ἐβοήθησα πολλαῖς φοραῖς, ὅπου μὲ ἐπεκαλέσθη· ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος τὸν ἐπετίμησε λέγοντας· Φεύγε, διάβολε, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ ἐδικὸς σου τόπος καὶ τὸ κατοικητήριόν σου εἶναι τὸ ἐξώτερον σκότος, καὶ εὐθέως διὰ μέσου τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ δικαίου ἐγίνεν ἀφαντος ὁ διάβολος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Μὲ τόσα δὲ σημεῖα καὶ θαύματα ἐδόξασεν ὁ Θεὸς τὸν ἅγιον, ὥστε ὅπου τὸν ἔκαμε τόσον θαυμαστόν, καὶ ποθητὸν εἰς ὄλους ὅπου ἐκατοικοῦσαν τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ.

Περωνώντας λοιπὸν μίαν φορὰν διὰ μέσου τῆς πόλεως ὁ ἅγιος, εὔρεν εἰς ἓνα μέρος ἄνθρωπὸν τινα πτωχόν, τοῦ ὁποίου τοῦ ἐψόφησεν ἓνα μοσχάρι καλὸν ὅπου εἶχεν· ἐλυπεῖτο οὖν ἀπαρηγόρητα καὶ ἔκλαιε· τὸν ὅποιον ἰδὼν ὁ ἅγιος εὐσπλαγχνίσθη, καὶ διὰ προσευχῆς του ἀνέστησε τὸ μοσχάρι. "Ἐδραμε δὲ εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἡ φήμη τῶν θαυμάτων του, καὶ μερικοὶ ἔλεγον, ἐκεῖνο ὅπου ἦτο καὶ ἡ ἀλήθεια, πῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας εἶναι ἅγιος· ἄλλοι ἔλεγον ὄχι, ἀμὴ μάγος εἶναι, καὶ διὰ μέσον τῆς μαγείας του τὰ κατορθώνει αὐτὰ, ἢ ἴσως εἶναι μαθητὴς τινὸς ἐπιτηδείου ἰατροῦ, ἀμὴ πῶς νὰ τοῦ ἐδώθη τὸ χάρισμα τοῦτο ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἠθέλαμεν τὸ πιστεύσει ποτέ· καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον οἱ ἀπλούστεροι καὶ ἀσυλλόγιστοι· οἱ δὲ φρονιμώτεροι ἔλεγον, πῶς ἀνίσως καὶ οὕτος δὲν ἦτον εὐσεβής, δὲν ἠθέλων ἀνοιξέει ὁ Θεὸς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ μέσου του· εἰς τοὺς ὁποίους πάλιν ἀντέλεγον οἱ ἐναντιούμενοι ὅτι ἀνίσως καὶ καθὼς λέγεται εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος, ἄς ἔλθῃ ἐκεῖ ὅπου κατοικεῖ ὁ μεγαλύτερος δράκων καὶ ἂν τὸν φρονέσῃ διὰ προσευχῆς, θέλομεν πιστεύσει πῶς ἀπὸ τὸν Θεόν ἔλαβεν τὴν χάριν νὰ κάμῃ τοιαῦτα θαύματα. Ὁ δὲ ἅγιος ἀκούσας τοῦ λαοῦ τὴν φιλονικίαν, εὐθὺς ἐπήγγεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ τόσον τὸν ἐδόξασεν ὁ Θεός, ὥστε ὅπου ὄλος ὁ τόπος ἐσειέτο καὶ ἔτρεμε διὰ μέσου τῆς προσευχῆς· ὄλον λοιπὸν τὸ πλῆθος ἐστὸς καὶ βλέποντας, αὐτὸς ἐσήκωσε τὴν ράβδον του, καὶ εὐθὺς ἐνεκρώθη ὁ ὄφις, καὶ ἐτρόμαξαν οἱ παρόντες, καὶ εὐθὺς ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

καὶ ὅλοι τοὺς μέγαν ἀνεκήρυξαν τὸν αὐτοῦ δούλον Μόδεστον. Αὐτὴ ἡ φήμη ἔφθασε καὶ ἕως εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ ὄλον ὅπου ἦτον ἀσθεὲς καὶ ἐσπούδαζε κατὰ πολλὰ νὰ κακοποιῇ τοὺς Χριστιανούς, τότε ὄχι μόνον δὲν ἐθυμώθη, ἀλλὰ καὶ ἐξεπλήττετο, καὶ ἐθαύμαζε τὸν ἅγιον· οἶδε γὰρ καὶ πολέμιος θαυμάζειν ἀνδρὸς ἀρετὴν· τὸ ὅποιον ἔπαθε καὶ ὁ βασιλεὺς τότε· ἀγκαλὰ καὶ ὕστιρον ἀπὸ παρακίνησιν τοῦ σατανᾶ ἔμελλε νὰ τὸν τιμωρήσῃ διὰ νὰ τὸν ἀποδείξῃ μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ λαὸς πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκακποίησε τὸν δίκαιον, ἀνευφήμουν μετὰ παρρησίας καὶ ἐδόξαζαν τὸν ὕψιστον Θεόν. Ἀλλ' ἀκούσατε καὶ ἕτερον θαῦμα.

Κάποια γυνὴ χήρα, ἔχουσα πάντε ζευγάρια βόδια, τοῖς ἤθε κακὴ καὶ μεγάλη ἀσθένεια, ἡ γυναῖκα δὲ οὐσα χήρα, καὶ τὸ χειρότερον πτωχὴ, καὶ μὴν ἔχουσα ἄλλην κυβέρνησιν, ἐλυπεῖτο καὶ ἐθρήνη ἀπαρηγόρητα· ἔτρεχε λοιπὸν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἐδέετο δλους τοὺς ἁγίους νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὴν συμφορὰν τῆς, καὶ μὴ εὐρίσκουσα βοήθειαν ἔδραμεν εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν, λέγουσα· Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ ἐλεήσατέ με τὴν ἀμαρτωλὴν, διότι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου κινδυνεύουν οἱ βόες μου νὰ χαθοῦν· ἐφάνη λοιπὸν εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὁ ἅγιος Κοσμάς, καὶ εἶπέ τῆς. ὦ γύναι, εἰς ἡμᾶς δὲν ἐδόθη νὰ ἱατρεύωμεν ζῶα, διότι αὐτὴ ἡ χάρις ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ, Μοδέστῳ τῷ μεγάλῳ Ἀρχιερεὶ Ἱεροσολύμων, καὶ ἂν ὑπάγγῃς εἰς αὐτὸν θέλει ἱατρεύσει τὰ βόδια σου. Ἐκείνη δὲ ἐξυπνήσασα, εὐθύς ἔτρεχεν ἀναζητοῦσα τὸν μέγαν Μόδεστον, καὶ μὴ εὐρίσκουσα αὐτὸν, διότι ἐατοῖκει μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐδέετο μὲ θερμότητα πίστεως νὰ τῇ φανερωθῇ ὁ ἱατρός· ἐφάνη τις λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν εἰς τὸ δραμά τῆς ὁ μέγας Μόδεστος λέγωντάς τῆς, διατί, ὦ γύναι, θρηνεῖς κατὰ πολλὰ; ἐγὼ εἶμαι ὁ Μόδεστος ὅπου ζητεῖς, καὶ ἀκούσας τὴν προσευχὴν σου, ἦλθα διὰ νὰ σοῦ ἱατρεύσω τὰ βόδια σου, ἀλλ' ἀκουσόν με, καὶ εὐθύς ὅπου σηκωθεῖς κόψε ἀπὸ τὰ σιδηρᾶ ἐργαλεῖα ὅπου ἔχεις, καὶ λαβοῦσα τὰ κομμάτια, πήγαινε εἰς κάποιον τόπον ὅπου λέγεται Λαγκενᾶς, καὶ ἐκεῖ εἶναι ναὸς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, ἔμπροσθεν τῆς λόγχης τοῦ ὁποῖου ναοῦ κατοικᾷ κάποιος ἀνθρώπος Εὐστάθιος λεγόμενος, ὁ ὁποῖος ὄντας τεχνίτης ἐπιτήδειος, θέλει σοῦ κάμει σταυρὸν, τὸν ὅποιον λαβοῦσα φέρε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ κράξας ἑπτὰ ἱερεῖς, καὶ ἄς κάμουν ἀγρυπνίαν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ τὴν ἡμέραν ἄς λειτουργήσουν ὑμοῦ, καὶ ὕστερον ἄς ἀνάψουν κηρία, καὶ λαβόντες τὸν Σταυρὸν οἱ ἱερεῖς, ἄς τὰ ἀλείψουν μὲ λάδι, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ λάδι ἄς βαντίσουν τὰ βόδια, καὶ εὐθύς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἑμῆς ἐπικλήσεως, θέλει φύγει ἀπ' αὐτὰ ἡ ἀσθένεια. Ταῦτα ἡ γυνὴ διδραχθεῖσα ἀπὸ τὸν ἅγιον, ἔκαμε καθὼς τὴν ἐδίδαζε, καὶ ἱατρεύθησαν τὰ βόδια τῆς, καὶ ἐπράζοντο ἀνεμπόδιστως, καὶ πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν, ὅπου ἔδωκε ταιαύτην ἐξουσίαν εἰς τὸν δούλον του Μόδεστον·

ἔπαυσε δὲ καὶ ἠρανήσθη κάθε βλάβη τῶν Ἑλλήνων καὶ μάγων καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ βλάβουν τὰ σπήτια τῶν πιστῶν, διότι ἐπρόστρεχαν εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνου τοῦ θαυματουργοῦ Σταυροῦ. Ἄλλὰ τῶρα ὁποῖος μετὰ πίστεως ἐορτάσῃ τούτου τοῦ ἁγίου τὴν μνήμην, καὶ κατασκευάσῃ Σταυρὸν κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον καὶ κάνει κάθε χρόνον τὰ προγεγραμμένα, θέλει φυλαχθῆ ὁ οἶκος του, καὶ ὄλα του τὰ ζῶα ἀβλαβῆ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀνωραπίνην βλάβην. Ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅπου ὁ μέγας Ἱερομάρτυς Μόδεστος ἔκαμε τὰ τοιαῦτα παράδοξα ἐν Ἱεροσολύμοις, διατρέχουσα ἡ φήμη του πανταχοῦ, ἔφθασε πάλιν καὶ ἕως τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ μακαρίῳρων βασιλεὺς ἀκούσας, εἶπεν εἰς τοὺς στρατιώτας, ἕως πότε νὰ ὑποφέρωμεν τὰς μαγείας τούτου τοῦ ἀνθρώπου; ἀπειθόντες λοιπὸν ζήτησατε, καὶ εὐρόντες φέρετέ τον εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ μὲ πολλῶν λογίων βασάνους θέλω ἐλέγξῃ τὰς μαγείας του. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἀπειθόντες ἤρξαν τὸν ἅγιον, καὶ πιάσαντες αὐτὸν ἐπήγαγον εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς τὸν δρόμον τὸν ἀπήντησεν ἓνας ἱερεὺς, καὶ τοῦ εἶπε δεόμενος. Ἐλέησόν με, Πάτερ, ὅτι τὰ βόδια μου πάντοτε φοροῦν, ὁ δὲ ἅγιος τοῦ εἶπε· βλέπεις με δεμένον πρὸς βασάνους ἀπερχόμενον καὶ μὲ ζήτησιν βοῦθειαν; ὁ δὲ πάλιν ἐδέετο· σπλαγχνισθεὶς οὖν αὐτόν, εἶπέ του, ἀπελθε, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κάμε τὸν τύπον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ κάλεσον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ Μόδεστος, καὶ ἐγὼ μὲν πηγαίνω νὰ θανατωθῶ, καὶ ἐσὺ ἐκὼν τιμήσῃς τὴν ἡμέραν τῆς τελευταῆς μου, θέλω εἰσθαι πάντοτε μαζί σου, καὶ νὰ ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν διὰ βοήθειάν σου. Οἱ δὲ στρατιῶται βλέποντές τον πῶς ἀργοπορεῖ εἰς τὴν συνομιλίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ἔδειραν λέγοντες, εἰς τὸν βασιλέα ἐπροστάθημεν νὰ σὲ ὑπάγωμεν, σπούδαζε λοιπὸν διὰ νὰ μὴν κινδυνεύσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ λόγου σου. Φθάνοντας δὲ εἰς τὸ βασιλικὸν κριτήριον, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἅγιον· ἀπὸ ποῦ σοῦ ἐδόθη χάρις, δὲν φθάνει ὅπου πιστεύεις τὸν ἐσταυρωμένον ὡσὰν Θεόν; ὁμοῦ μὲ τοὺς ὁμόφρονάς σου, ἀμὴ ἐπλάνεσες καὶ ἄλην τὴν πόλιν, καὶ σὲ πιστεύουν ὡσὰν Θεόν; καὶ ὁ ἅγιος εἶπε· κακομήχανε, καὶ δολιῶτατε ἀνθρώπε, ἐμὲ κανεὶς δὲν μὲ ἐπροσκύνησεν ὡσὰν Θεόν, ἀλλὰ μὲ τιμῶσιν ὡς δούλον Θεοῦ, καὶ προσκυνοῦσι τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν, καθὼς εἶπες, τὸν ὅποιον δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ τὸν γνωρίσῃς καὶ ἐσὺ; καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπε, καὶ ποῖος ἤξευρε τὸν ἐσταυρωμένον διὰ Θεόν, πάρεξ ἐσὺ καὶ οἱ σύντροφοί σου οἱ μάγοι; καὶ εὐθύς ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔδεσαν εἰς μουλάρια θηλυκά, ἄγρια κατὰ πολλὰ, καὶ τὰ ἄφησαν νὰ τρέχουν διὰ νὰ ἀφανισθῇ τὸ σῶμά του συρόμενον ἐπάνω εἰς τὸν πετρώδη ἐκείνον καὶ σκληρὸν τόπον· ὁ δὲ ἅγιος εὐθύς ὅπου ἄπλωσε τὰ χεῖρά του εἰς τὰ μουλάρια, ἐκείνα μὲν ἔφυγον, αὐτὸς δὲ ἐρκίνετο λελυμένος, καὶ ἀβλαβής.

ἄλλ' ὁ ἀσύνετος βασιλεύς, καὶ ταῦτα βλέποντας δὲν ἐκαταλάμ-
 βανεν· ἀμὴ ἔλεγε πρὸς τὸν ἄγιον, αἱ μαγείαις σου μέλλουν νὰ
 θανατώσουν καὶ τὰ μουλάρια· ὅθεν ἐκ δευτέρου δέσαντες αὐτὸν
 χεῖρας καὶ πόδας, τὸν ἔδεσαν πάλιν εἰς τὰ μουλάρια καὶ μὲ πολ-
 λὴν βίαν τὰ ἐδίωκαν· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς συρόμενος ἔλεγεν·
 ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν. Κἀποῖος δὲ βοσκὸς βλέ-
 ποντας τὸν ἄγιον, καὶ γνωρίσας ποῖος ἦτον, εἶπεν· Ἐλέησόν με,
 Πάτερ, καὶ δός μοι διὰ τῶν προσευχῶν σου νὰ ἀποκτήσω μοσχάρι.
 Ἐπιτιμῆσας λοιπὸν ὁ ἅγιος ἐκεῖνα τὰ ἄγρια μουλάρια, τὰ ἔστα-
 μάτησεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν δρόμον τους καὶ ἐπρόσταξε τὸν βοσκὸν καὶ
 ἦλθε σιμὰ ὀμοῦ μὲ τὴν ἀγέλην του, καὶ τὸν ἠύχθη ὁ ἅγιος λέ-
 γοντας· Ὁ Θεὸς ὁποῦ εὐλόγησε τοῦ Ἀβραάμ τὰ ποίμνια τῶν
 βοῶν, καὶ προβάτων, αὐτὸς νὰ σοῦ χαρίζῃ κάθε χρόνον δύο μο-
 σχάρια, καὶ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν· καὶ ὁ μὲν βοσκὸς τυχὼν τῆς
 αἰτήσεως, ἀνεχώρησεν εὐφραϊνόμενος· ὁ δὲ μάρτυς ἐπετίμησε τὰ
 μουλάρια, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὁποῦ ἐδέθη. Ὁ γγισθη
 λοιπὸν ὁ ἀλογώτερος τῶν ζῶων καὶ ἀγριώτερος βασιλεύς, πῶς δὲν
 ἐθανατώθῃ ὁ ἅγιος, ἀμὴ ἔμεινεν ἀβλαβὴς καὶ ἐπρόσταξε καὶ τοῦ
 ἐκάρφωσαν εἰς τοὺς μαρτυρικοὺς ἐκείνους πόδας καρφία ζυμιτερά,
 καὶ κατόπιν τὸν ἐδίωκαν στρατιῶται δέροντες, ἕως εἰς τρία στά-
 δια· ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν τιμωρίαν γενναίως ὑπέμεινεν ὁ μακά-
 ριος· ὁ δὲ τύραννος θυμωθείς, ἐπρόσταξε καὶ ἀπλωσαν ἐπάνω εἰς
 τὸ ἔδαφος τῆς γῆς τριβόλια σιδηρὰ καὶ ὀξέα, καὶ εἶπε νὰ τρέξῃ
 ἐπάνω τους ὁ μάρτυς ἕως ἑνα στάδιον· ὁ δὲ Χριστὸς καὶ τότε ἐχά-
 ρισεν ὑπομονὴν εἰς τὸν δούλον του, καὶ δὲν ἐβλάβη τίποτε. Οἱ
 ἀνήμεροι λοιπὸν τοῦ ἀνημέρου τυράννου ὑπηρετοῦν, ἔλεγον ἀνάμε-
 σόν τους, βλέπετε πῶς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τοῦ κάμωμεν τίποτε
 κακόν, ἀμὴ ἐλάτε καὶ ἄς τὸν λιθοβολήσωμεν, ἕως ὁποῦ νὰ σκεπά-
 σωμεν, τὴν ἀγνωστὸν του κεφαλήν· ταῦτα εἶπον, καὶ παρευθὺς
 τὸν ἐλίθαζον· ὁ δὲ ἅγιος ἔστεκε πολλὴν ὥραν προσευχόμενος· ὁ
 ἥλιος λοιπὸν μὴ ὑποφέροντας τὴν τοιαύτην παρκομίαν, ἐσκοτίσθη·
 ὁ δὲ Θεὸς δοξάζοντας τὸν δούλον του, ἐγύριζε τοὺς λίθους, ὁποῦ
 τοὺς ἔρριπταν οἱ φρονεῖς Ἰουδαῖοι, εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὁ δίκαιος πάλιν
 μὲ τὴν θεῖαν δύναμιν ἐφαίνετο ἀπαθής· οἱ δὲ θαυμάζοντες
 ἔλεγον, χωρὶς ἄλλο μάγος εἶναι· διότι μήπως δὲν ἐλιθοβόλησαν
 καὶ τὸν Στέφανον ἐκείνον οἱ πρόγονοί μας; ἀμὴ εἰς ἐκείνον δὲν
 ἐσυνέβη τίποτε τοιοῦτον, διότι δὲν ἦτον μάγος, ὡς οὗτος ὁ κα-
 κοθάνατος· καὶ πάλιν ἀπορούμενοι ἐσυμβουλευθήσαν μὲ τὸν βασι-
 λέα καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς ἕνα χάλκωμα γεμάτον ἀπὸ μολύβι, ἔπειτα
 ἀναψαν ἀπὸ κάτω μεγάλην πυρκαϊάν, καὶ τὸν ἄφησαν μέσα ἐξ
 ἡμέρας· ὕστερον δὲ νομίσαντες οἱ ἀνόητοι πῶς χωρὶς ἄλλο ἀπέθα-
 νεν, ἔστειλαν μερικοὺς ἀπὸ λόγου των νὰ ἀφηνίσουν καὶ τὰ κόκ-
 καλά του, διὰ νὰ μὴν τὰ εὔρουν οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὰ τιμῆσουν·
 ἀλλ' ἐπλανήθησαν οἱ ἄρρονες, διότι τὴν νύκτα ἤρπασαν οἱ Χρι-

στιανοί ζωντανόν τὸν μάρτυρα, καὶ τὸν εἶχαν μαζί τους. Οἱ σταλθέντες λοιπὸν ἰδόντες τὸν ζῶντα καὶ ἀβλαβῆ, ἐξεπλάγησαν, καὶ πένοντές τον τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν βασιλέα· τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος, καὶ θηριώδης, εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ ἐτρύπησαν μίαν κολώναν καὶ ἐκεῖ μέσα ἔδεσαν σφικτὰ τὰ χεῖρα τοῦ ἁγίου· ἔπειτα τοῦ ἔχουναν ἐπάνω εἰς τὸ γυμνόν του σῶμα μολύβι ἀναθραστόν, καὶ τριγύρω του μεγάλην κἀμινον· ὁ δὲ Μοδῆστος ἀπὸ δια αὐτὰ ἐμελεν ἀβλαβής, ἔχοντας τὸν ὑψίστον Θεὸν καταφυγὴν του, διὰ τοῦτο οὐδὲ κανένα κακόν, οὔτε μάστιξ δὲν ἔγγιζαν εἰς τὸ κορμί του· εὐθὺς διότι ἡ κἀμινος ἐσβέσθη, ἡ κολῶνα ἐσυντρίφη ὁ δὲ μάρτυς ἐσήκωσε τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εὐχαρίσता τὸν Θεόν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς πάλιν ἐλθόντες, καὶ τὸν μάρτυρα ζῶντα καὶ προσευχόμενον ἰδόντες, τοῦ ἔλεγον θυσίασον Μόδεστε τοῖς Θεοῖς διὰ νὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ τὰ βάσανα ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς εἶπεν· ἐγὼ ἕνα Θεὸν προσκυνῶ καὶ σέβομαι· τότε πάλιν ἔβχλαν τὸς πόδας του εἰς τὸ ξύλον, καὶ ἔχουναν πάλιν μολύβι ἀναθραστόν εἰς τὸ κορμί του· ἀλλὰ καὶ τότε ἀβλαβῆς ἐφαίνετο ὁ ἅγιος· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐκεῖνοι, καὶ δαιμονιώδεις, φιλονικοῦντες νὰ νικήσουν τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἁγίου (ὦ τῆς ὠμότητος καὶ ἀπανθρωπίας!) ἄλειψαν τὴν κεφαλὴν του μὲ πίσσαν, καὶ λάδι, ἔπειτα τὴν ἀναψαν μὲ φωτιὰ (οἱ ἀξιοὶ ὡς ἀληθῶς τοῦ αἰωνίου πυρός)· καὶ ἔτσι τὸν ἄφησαν νὰ περιπατῆ διὰ μέσου τῆς πόλεως· ἐθυμώθη δὲ ὅλη ἡ πόλις διὰ τοῦτο, καὶ ἐναντίον τοῦ βασιλέως ἐδόκησεν ὁ δὲ βασιλεὺς μανθάνοντας, ὅτι ἔγεινε σύγχυσις, ἐπρόσταξε καὶ τοῦ τὸν ἔφεραν πάλιν, καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀρχοντας του, τί λέγετε ἐσεῖς διὰ τὸν Μόδεστον; βλέπετε πῶς καμμῖα βάσανος δὲν τὸν ἔβλαψε, καὶ τώρα ἂν τὸν ἀφήσωμεν μέλλει νὰ πλανήσῃ δλους νὰ πιστεύσουν τὸν ἐσταυρωμένον· οἱ δὲ εἶπον· βασιλεῦ, μὴν προστάξης πλέον ἄλλο τίποτες, πάρεξ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν· καὶ φέρνοντας· ἕνα σπαθὶ τοῦ τὸ ἔδειξεν ὁ βασιλεὺς λέγοντας, Μόδεστε, ἡ ὁμολόγησε ταῖς μαγείας σου, ἡ τῶρχ προστάζω νὰ σὲ ἀποκεφαλίσουν· ὁ δὲ μάρτυς εἶπε μὲ πολλὴν εὐφροσύνην, ἀληθῶς σήμερον μου προξενεῖς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὰ αἰῶνια ἀγαθὰ, ὅπου πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν· ὁ βασιλεὺς λοιπὸν βλέποντας τὸ στερεὸν καὶ ἀμετάθετον τῆς γνώμης, ἀπεράσιεν ἔτσι, ἐπειδὴ καὶ ὁ Μόδεστος δὲν πειθεται εἰς τὴν βασιλείαν μας, οὐδὲ θυσιάζει τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς, προστάζω νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν ἔξω τῆς πόλεως· φέρνοντές τον λοιπὸν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, καὶ ζητήσας ὀλίγον κειρὸν ἐπροσευχῆθη λέγοντας, ἔτσι· Κύριε Ἰησοῦ Χρῆστὲ ὁ δημιουργὸς τοῦ Φωτός, καταξιώσον με τῆς σῆς βασιλείας, ὅτι σὲ Δέσποτα, ὡς μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ διὰ σὲ θανάτου καὶ βασάνων κατεπρόνησα· μὴ οὖν ἀνάζιον κρίνης με Φιλάνθρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν, καὶ δέομαι σου ὅστις μὲ ἐπικαλεσθῆ καὶ μὲ ἐορτάζῃ, καὶ ὅποιος ἀναγνώσῃ τὸ μαρτύριόν μου,

βοήθησον πάντοτε καὶ χάρισέ του πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, καὶ ἀποδιώξον ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ὄλα του τὰ ζῶα, πᾶσαν βλάβην, καὶ ἀσθένειαν, καὶ πλήθυνον τὰ ζῶα του ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια, Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν δούλων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Ταῦτα εἰπὼν καὶ εὐχόμενος ἀπεκεραλίσθη τῇ 16 Δεκεμβρίου, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ διότι ἔτσι ἐπαρκαλίσεν· ἐπειδὴ καὶ ἐν τοιαύτῃ ἡμέρᾳ ἔγενε καὶ ἡ κοσμοσωτήριος Σταύρωσις. Ὅσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως, καὶ πόθου ἐορτάζουσι τὸν ἅγιον, τοὺς βοηθεῖ, καὶ τὸν οἶκον, καὶ τὰ ζῶα των εὐλογεῖ, καὶ πληθύνει, καὶ τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Λεγόμεναι εἰς θανατηφόρους ἀσθενείας καὶ βλάβας τῶν ζῶων.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΚΤΗΝΗ

Ὁ τοῦ φωτὸς δημιουργός, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξίωσον ἡμᾶς τῆς Βασιλείας σου, ὅτι σέ, Δέσποτα, καὶ μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ ὄνομά σου θανάτου καὶ βασάνων ἠυλόγησα· μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με Φιλάνθρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἐπάκουσόν μου τοῦ δούλου σου, καὶ πρόσδεξάι μου ταύτην τὴν προσευχὴν καὶ ὅστις τὸ ἐμὸν ἐπικαλέσεται ὄνομα, καὶ τὴν μνήμην ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐκτελέσῃ, βοηθὸς αὐτοῦ γενεῖ, Κύριε καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτόν, ἀλλ' ἐμπλησον αὐτόν παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, καὶ ὅστις ἀναγνώσῃ τὸ τῆς ἀθλήσεώς μου Μαρτύριον, εὐλόγησον αὐτόν, Κύριε, καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ἀπέλασον δὲ καὶ ἀποδιώξον διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μοδέστου ἀπὸ πάντων αὐτοῦ τῶν κτηνῶν παντοῖαν βλάβην καὶ νόσον. Ναί, Δέσποτα, ἴδε ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὴν ἐμὴν προσευχὴν, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ κτήνη αὐτοῦ, ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν θεραπόντων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΜΑΝΤΟΣ

Εἰς κτῆνη

Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἐλάχιστος Μάμας ὑπάρχων ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμελλον τὰς ἐλάφους καὶ τυρὸν ποιῶν διένεμον τοῖς πένησι, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ σπηλαίοις μέχρι τοῦ Μαρτυρίου μου. Ἐκεῖ οὖν μοι διατρίβοντας προσῆλθον Ἰωάννης καὶ Φιλῶθεις παρκακαλοῦντες καὶ λέγοντες· ῥθόνος τοῦ διαβόλου ἐπέπεσε ἐν τῇ ποιμνίᾳ καὶ βουκόλια, καὶ τελευτῶσι κκκῶς· καὶ δεόμεθ' αὐτοῦ, ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσευξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λαθῶσιν ἀπὸ παντὸς κακοῦ εἰς μνημόσυνον τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ. Ἐγὼ εἶπον αὐτοῖς, ἀδελφοί μου πνευματικοί, ἐγὼ ἀμαρτωλὸς εἰμι· καὶ ἀμαρτωλὸν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· αὐτοὶ δὲ ἐπέμενον παρκακαλοῦντές με· καμφθεις πρὸς τὰς δεήσεις αὐτῶν προσευξάμενος τῷ Κυρίῳ εἶπον.

Ἐπικαλούμεθ' αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν κατέλθοντα ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων, καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ θελήσει δὲ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστάντα, καὶ ζῶνι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων χαρισάμενον, ἐλάκουσόν μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου, δούλου Μάμαντος καὶ ὄστις ἐστὶν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει πολλῇ, καὶ ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μνησθεῖται τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος μὴ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτοῦ, ἢ τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν αὐτοῦ· διαβολικὴ συμφορὰ, ἢ ἄλλη τις νόσος.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, καὶ τῷ λόγῳ σου συστησάμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς δούλου σου, ἀλλ' ἐπάκουσόν μου, φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ ὅπου ἀναγνωσθῇ αὐτῇ μου ἡ προσευχή, εἴτε εἰς ποιμνὴν εἴτε, εἰς βόας, καὶ ὄστις ἐπικαλέσεται σε καὶ μνησθῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος, μὴ ἐπέλθῃ εἰς τὴν ποιμνὴν αὐτοῦ νόσος, ἢ ἕτερος πειρασμός.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Κύριε καὶ Δέσποτα ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάσης κτίσεως καὶ πάσης πνοῆς ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ἐπικαλούμεθ' αὐτὸν ἵνα διὰ τὰ ἄπειρά σου ἐλεῆ παρίδῃς τὰ πλήθη τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ μὴ ἐπέλθῃ τις νόσος ἐπὶ τὰ ποιμνία ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἀρχαίαν σου φιλοανθρωπίαν ἤλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. καὶ ἐρύσω ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ. Σὲ γὰρ Φοῖττοι καὶ τρέμουσι πᾶσαι αἱ ἐναντία δυνάμεις. Σὲ ὕμνει καὶ εὐλογεῖ πάντα τὰ οὐράνια τάγματα. Σὲ καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὸν μόνον εὐσπλαγγχον

καὶ ἐλεήμονα Θεὸν κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπέκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ πρόσδεξε τὴν ἀναξίαν ταύτην ἡμῶν δέησιν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, καὶ ἀποδιώξον ἀπὸ τῆς ποιμνῆς ταύτης πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ εὐλόγησον αὐτὴν ὡς εὐλόγησας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Μωϋσῆν, Ἀαρὼν καὶ Δαβὶδ τῶν ἀγίων ποιμένων τὰ ποιμνία. Εὐδόκησον δὲ Κύριε, ῥυθῆναι τὴν ποιμνὴν ταύτην ἀπὸ παντὸς νοσήματος· καὶ ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλόγησον τὴν ποιμνὴν τοῦ δούλου σου (. . .) καὶ ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῆς πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄ μ ἦ ν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ἀληθινὸς καὶ παιτοδύναμος κτίστης καὶ Θεὸς παντὸς τοῦ κόσμου, ὁ μὴ παραβλέπων ψυχὰς μετανοούντων, σοὶ προσπίπτωμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, καὶ παρακαλοῦμεν, φιλόνηρωπε Κύριε, εὐλόγησον τὴν ποιμνὴν ταύτην, ὡς εὐλόγησας τοῦ δούλου σου Ἰακώβ, καὶ ἐπλήθυνας αὐτοῦ τὰ ποιμνία, αὐτὸς πλήθυνον καὶ τὴν ποιμνὴν ταύτην ἐν χιλιάσι καὶ μυριάσι, καὶ ῥύσαι αὐτὴν ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ πάσης ἐπιβολῆς τοῦ διαβόλου καὶ αἵρας θανατηφόρου. Φιρῶρησον αὐτὴν δι' ἀγγέλων ἁγίων σου, συντήρων καὶ φρουρῶν καὶ τὸν κεκτημένον δούλόν σου ἀσκαנדάλιστον καὶ ἀνεπηρέαστον, ἀπολαμβάνων τὴν ὀφειλομένην εὐχαριστήσιν ἐξ αὐτοῦ, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμ ἦν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ.

Εἰς πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην βοῶν, ἵππων, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν καὶ λοιπῶν ζῶων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐλεήμων καὶ πανάγαθος, ὁ πᾶσαν τὴν νοασθητὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐπὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα δωρησάμενος· ὁ διὰ τῆς παναγίου προνοίας σου πάντων προνοῶν καὶ πάντων σου τῶν κτισμάτων· ἄνωγας, ὑλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμψύχων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων μέχρι τῶν ἐσχάτων· οὐδὲν γὰρ, ἀπρονοήτων, οὐδὲ ἡμελημένων παρὰ σοὶ τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ τοῦ παντός. Σοὶ γὰρ εἶ, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκήσας, ὁ ἐξακατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ γλόνην, ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων· πάλαι τὰς τῶν ζῶων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ, ἀνωτέρως διαφυλάξας τῆς θανατηφόρου πληγῆς τῶν πρωτοτόκων ζῶων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἶ ὁ διὰ τῆς ἐνάγκου σου οἰκονομίας ἐλευθε-

ρώσας ἡμᾶς τῆς τυραννίας τοῦ διαβόλου, καὶ τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου. Σὺ εἶ ὁ καὶ δι' ἐμέ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας, τὸν δι' ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ ἰῶ διαφθειράντα· τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίνοντα ζῶα καὶ νεκρωθέντα, τῇ ζωοποιῶ δυνάμει σου ἀνέστησας. Τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα δαίμονα, ἐμφανῆ γενέσθαι κατεσκεύασας, ὁμνύοντα, μηδέποτε προσεγγίσει τολμῆσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθῆῃ τὸ σὸν ὄνομα. Σοῦ τοίνυν δέομαι, Δέσποτα πανάγαθε, καὶ ποιητὰ τοῦ παντός, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἴτιον, ἐπάκουσον ταύτης μου τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ζῶων, καὶ εἰς χρείαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου τῶν ἐπικαλουμένων σὲ τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ δὲς Κύριε, πᾶσι τοῖς εὐσεβῶς τὴν μνήμην μου ἐπιτελοῦσι καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς λειψάνοις μου· εἰρήνην, εὐζωίαν, πληθὺν ζῶων, καὶ ἀφθονίαν στου, αἰνοῦ καὶ ἐλαίου. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἄφροσιν ἀμαρτιῶν, ὑγείαν καὶ τὴν τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίῳις σπλάγγχοις ἐπικαμπτόμενος, οἰκτερον τὰ πάσχοντα τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγγελιδὸν θεορίζόμενα. Καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνοις ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνάρθροις φωναῖς· τὸ πάθος καὶ τὴν ὀδύνην αὐτῶν ἐλευσινῶς ἐξαγγέλοντα, καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν τούτων ἔλκεσθαι. «Εἰ γὰρ δίκαιος οἰκτεῖρει ψυχάς,» κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐ μὴ οἰκτερήσεις ταῦτα, σὺ, ὁ τούτων ποιητῆς καὶ παντεπόπτης. Σὺ γὰρ εὐσπλαγχνε, καὶ τῶν ἐν τῇ κιβωτῷ ζῶων ἐμνήσθης, ὑπὸ τῆς εἰκίας χρήσεως τῶν οἰκτιρμῶν σου νικώμενος· ἵνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ πληθυσμοῦ τῶν βοῶν καὶ παντός ἀγαθοῦ, τιμῶσι δὲ καὶ τὸν σὸν δούλον καὶ ἱκέτην θερμότατον τῆς Παντοκρατορικῆς σου· ὃ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ἀγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἔτι καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ· ΘΕΩ· ΔΟΞΑ.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 50.

